

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide eszimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitlások.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Égész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Égész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Csak előre.

Rohamosan haladunk lefelé a lépcsőn, melyet Tisza Kálmán egyenget, hogy felépitse a zsidó hatalmat, s magásra emelje a oltárait azon átkos kultuszának, melynek aranybonyu imádás a neve.

Mit ő neki Magyarország jóléte, mit neki Magyarország nyomorúsága, csak a hatalmat, melyhez elvtagadást utján jutott, s melyhez görcsösen ragaszkodik, ideig óráig megtarthassa; mit ő neki az hogy ott a kuliszák mögött állnak nem csak azok, kik sugnak, de azok is, kik a gépezetet kezelik, neki elég, ha a szinpadon ő szerepel, neki elég az ingyen nézők obligát tapsa is.

Köd előttem, köd utánam, engem senki meg ne lásson, gondolja magában s él ma anélkül, hogy a holnapról gondoskodnék, él ma úgy mint lehet, a mint parancsolják, nem tanulva semmit, nem felejtve semmit. Pedig hiába, nincs az a klumi köd, mely elfedje majd akkor, ha elkövetkezik az idő, a mint hogy mindég elkövetkezett még, a midőn megéri az elvetett gonosz mag gyümölcse, méreg hatása mindenki előtt nyilvánvaló lesz, majd mikor hangzik az ur dörgő szava: „Ádám hol vagy?”

Megszavaztatta a zsidó — keresztény házasságot, hogy az aranybonyu, a fokhagyma s a sakterkés nagyobb dicsőségére Magyarország szillett törvényhozói lehessenek a Kóvik, Lezikek, Jankefek, hogy az uralmat, melyre gonosz hajlamai a zsidót felsegitették, állandóvá tegye, hogy zsidó országot alapítson szent István birodalmának romjain, hogy a pogány ulje diadalát az elzúllott kereszténység felett.

De hát azt a népet, melyet az ur haragja szórt szerte szét, mint polyvát a szél; azt a népet, melyre ő mondotta ki, hogy „átkozott leszesz a városban átkozott a mezőben, átkozott leszesz a midőn bemenedesz s átkozott leszesz, mikor kimenedesz.” Tisza Kálmán össze nem gyűjti, vézna karjai meg nem

támogatják, már is hangzik újra a szózat: „és tapogatni fogsz fényes délen, mint tapogat a vak setétségben” s az ur szava szent, az ur szava örökkévaló. Tisza Kálmánt is megverte vak-sággal, valamint év ezredekkel ez előtt „megtévesztette esztét” az ő zsidóinak.

Megszavaztatta zsidó keresztény házasságot, jó! megszavaztatta ezzel családi kitékel felbomlását. Megszavaztatta magának a kivételes hatalmat, hogy tehesse mindazt a mi neki tetszik, lejáráthassa azokat, a kik szabadon utjába állanak elhallgathathassa azokat, kiknek szava nem kedves előtte, még jobb! az igazságnak mindég voltak s lesznek mártyrjai, ezek szenvedésből támad a nap, melynek fénye eloszlatja a mesterséges ködöt, melybe a hatalom vak követői esztét beburkolja, s mert tények fognak beszélni a némaság ékecséiben fog beszélni mint a legdicsőbb szónoklat.

Nem újság ez mind, Tisza Kálmán kontár azokhoz képest, kik előtte ugyan ezen uton jártak, ám üsse fel a világtörténelmet, s olvastassa el hova jutottak?

„És megtévesztette Isten esztét az ő nyelvöknek!” szent horzadály szálja meg az embert, ha látja, hogy időnként bekövetkezik, miként azoknak, kiket a jó vagy rossz sors a dolgok élére állított, nem lesz többé szívök a megértésre, szemök a látásra s nincsenek füleik a hallásra, nagy dolgok, döntő események közeledtét jelzik e tünetek; Tisza Kálmán eljárásra is hasonló jelenség, ha szabad a kicsit nagyhoz, visszataszított magasztoshoz a bünt érényhez hasonlítani, ott áll ő hol állott Miksa, a nemes, félelem s folt nélküli lovag, midőn nagy szívében, félvilágot átölelő emberszeretettel misztója iránti meggyőződéssel szentnek képzelt hivatásának betöltése iránt való magasztos elhatározással hajóra lépett, hogy elhagyja paradicsomát, boldogságát, s e helyett fejére tegye Mexikó tövis koronáját: Tisza Kálmán is

queretaróhoz jut kétségteletlenül, csak hogy a Tisza Kálmán komoediájának vége nem lesz tragoedia, mely még az ellenfeleket is tiszteletre gerjeszti, nem, Tisza Kálmán bukásának farsangon kell bekövetkezni, hogy növelje annak bolondos vigságát.

A vég kezdetén vagyunk nyargaljon ő minél eszeveszettebben előre annál jobb, annál hamarabb elérjük a végnek végét, s bekövetkezik javulás mert azt már mindenki tapasztalta, hogy az élmelygős elviselhetetlen, a mi azután következik az már véget vet bajnak, undornak, eszméletnek mindennek, azután már következik az egészség az élet.

Rajta tehát csak így tovább minél gyorsabban!

Tudnivalók.

Az újonnan választott megyebizottsági tagok névsora.

Acsai: Csik Gyula főerdész, Lengyel Vendel földmives. Adánd: Tallián Lajos, Gózon Gyula, Gángol Károly, Berzencze: Forintos Ferencz körjegyző, Csondor János ügyvéd. Bősönfa: Szalay Károly ügyvéd, Gosztonyi Mihály ügyvédjelölt. Bálványos: Miklós István, Gabsovits Károly, Barcs: Páik Lajos, Tóth István. Csokonya: Iliás Elek gyógyszerész, Máthás Ferencz kir. adófelügyelő. Csökölly: Kistai János földmives, Püszterer Lajos tszéki bír. Györköss József ref. tanító. Csurgó: Horváth Ferencz földmives, Marics István földmives, Kulcsár János ügyvéd. Darány: Vinkovich Antal, Novothny Alajos, Máté Lajos. Görgeteg: Kulcsár Ferencz, földmives, Kis István földmives. Ila István földmives. Igal: Csépan Antal alispán, Németh Pál földmives. Istvándi: Tandori Károly, Gruber Gusztáv, Jád: Egyed János földmives, Szalay Károly ügyvéd. Kaposvár: Marsik János építész, Szukics János iparos, Ujváry Ferencz plebános, Kelemen Lajos tszéki elnök, Kemény Samu kereskedő, Karád: Miklós István ügyvéd, Lepénye Imre földmives. Kadar-kut: Pozsgay Gyula, Henczel Ede. Köröshegy: Schaller József krjz. Horváth Béla ügyvéd. Köttes: Miklós Dezső földbirtokos, Szabó István földmives, Nagy Dániel földmives. Kéthely: Vázsony Sándor, Szita Ferencz, Gergye Ferencz. Lakócsa: Heind Vilmos jószágbérlet. Koharics Ferencz kereskedő, Hetesy Viktor ref. lelkész, Harandt Arnold körjegyző. Lengyel-tóti: Aigner

Ignác, dr. Berzsenyi Sándor, Német István. Moszgo: Gerber Dezső, id. Hegyessy János. Marczali: Steiner Ignác, Kölygessy Károly. Magyarád: Zalay Kálmán, Szalay Károly. Mocsolád: Dománék Alajos urad. segédkormányzó, Szép Lajos krjz. Nagyberény: Dömény József, ifj. Hegyessy János, Sáfár János. Nágocs: Hencz Gyula, Petőcz Elemér, Keserü Ferencz, Németh Lad: Kern Ferencz, Czompó József. Nemesdéd: Nagy Samu, Farkas Imre. Nagyerki: Páik Lajos kir. ügyész, Bárány Zsigmond krjz. Takács Kristóf krjz. Nikla: Kovács János, Korenika Miklós. N-Bajom: Csonka Gyula segéd szolgabíró, Gosztonyi Lajos szolgabíró, Skvarcz Ferencz gazdatiszt. Pata: Farkas Gyula s. szolgabíró, Borbás Sándor földmives, Pírka József földmives. Szabás: Török Zsigmond gazdatiszt, Hagyárossy Gyula krjz. Somogyi Gyula földbirtokos, Dr. Marton Gyula ügyvédjelölt. Szakácsi: Víz István lelkész, Solyomi Lipót gazdatiszt. Szenna: Kovács István ref. tanító, Salamon János földmives. Szob: Kovács Imre krjz. Bódis József földmives, Kismihók János földmives. Szill: Gruber J. orszgy. képviselő; Dr. Szigethy Ign. orvos. Szulok: Barla Szabó József, Forintos Nándor. Sámson: Szarka József, Futó Marton, Láncret Ferencz. Somogyvár: Rökk Gyula, Ember József. Surd: Andorka János Szép Ferencz, Sipos Csényi János. Szőlősgörök: Jankovich Tivadar, Zalaváry Eyuła Baán Gáspár, Szöllösy Lajos. Szigetvár: Németh Boldizsár Varga Sándor, Toponár: Sente Mózses földmives, Hegedüs József földmives. Török koppany: Bogay Viktor s. szolgabíró, Ley József r. k. lelkész, Pálkács József körjegyző. Gölle: Vadász Gábor gazdatiszt, Rihnyovszky Mihály gazdatiszt. Tab: Grubanovics Géza kir. bíró, Szupics Dezső ügyvéd, Szics János krjz. Thárosberény: Posics János földmives, dr. Andorka Elek tszti altgyűész, Kanczli Dezső lelkész. Inke: Bauss Sándor ügyvéd, Poór József földmives. Nemesvid: Szmodics Pál postamester, Nagyfű József földmives. Szt. Miklós: Máthás Ferencz földmives, Szöröcsky Béla s. jegyző. Vése: Kulits József, Bertók Mihály. Zákány: Hochreiter Kornél, Varga János, Rítecz József. Homok: Horn Ferencz, Rotle József. Mesztegny: Schell Lajos gdtiszt, Csontos Ferencz krjz. N-Atád: Tallián Gyula szbíró, Róznik Ferencz földmives. Tarany: Stáder Mihály szbíró segéd, Hajba Mihály lelkész, Hám Ferencz erdőész. Háromfa: választás eredménye lapunk zártáig be nem érkezett jövő számban pótoljuk. Két zsidó is van e listában Marczaliból Steiner I., Kaposvárról Kemény S.; a népek kevés köze van megválasztásukhoz.

TÁRCZA.

Két jelenet a keresztény zsidó házas életből.

December 24-kének estje van; ki ne ismerné ez estét, kinek ne jutnának a gyermek évek arany álmai eszébe? Mikor arról gondoskodtunk nappal, arról álmodtunk éjjel, s utolsó gondolatunk este annak számításába vesztett el; hányszor alusunk még karácsonyig! Szép idők, boldog idők! Ime majd lelkünk visszatéved a multba, pedig nem abból, a jövőből akarunk rajzolni képeket.

Ismét December 24-ike van. — A zajos élet mind csöndesebb lesz, az utcákon megfágnak a járó-kelők, majdnem kísérteties magány honol a köztéren mindenki haza siet. Beköszönt az éj, azon éj, mely egykoron a régi istenek trónjait megrendítette, a mely éjen az istenség ezer s ezer alakja helyett egyben testesült meg.

A szülők s gyermekek vig kedélyvel ülnek együtt, a mint az irás régen megjövendőlte. És mielőtt eljönne az urnak nagy és retentetes napja, oda fordítom a szülők szívét gyermekeikhez, s a gyermekekét a szülőkéhez. — A karácsonya szentelt gyertyák fényében uszik, a sok arany ezüst dió, az a sok szép holmi, azok a megsokott s mégis meglepő ajándékok képrajzotják a szemet; öröm az arczokon. vigság a szívekben, templommá lett a kis ház, s az Isten lelke vette körül az embert.

A keresztény-zsidó családban azonban nyoma sincs e magasztos hangulatnak; még a lámpa is sötétebben ég az asztalon melynél zsidó-férfiu ül, mintha olvasna, pedig szemei csak meredten néznek a kezében lévő újságlapra, Odább nem messze a kandallótól

mintegy az uralkodó fülhomályba rejtözve a keresztény asszonyt; jelenlétét csak nehéz fohászai, árujják el. Az ablak mélyedésekben gyermekek állnak, irigy szemekkel tekingetve, a szomszéd ablakokból kiözönlő fényre, az ugráló, kiabáló gyermek alakokra. Mély halotti csend uralkodik a szobában. Az apa, anya, s gyermekek érzései mintegy deleges összefügésben vannak; s gondolataik egyetlen átkokban találkoznak. Azon éjjel, melyen az angyalok kara „Dicsőség a magasban az Istennek s békesség a földön a jó embereknek” zengi, a ricsét családban visszavonás gyűlölet szellemét kelti fel. A férj érzi, hogy ez órában felesége s gyermekei gyűlölik, felesége, mert érte istenről felejtkezett meg, gyermekei, mert miatta nincs istenük. Elvonnak a keresztény asszony lelke előtt az egykori karácsony est bábajos emlékei. Lelkét marcangolja a kin, elgondolkodik: pénzért lánczoltam magamat a zsidó férjhez s gyermekeket szültem az idegenek. De én keresztény vagyok, s az is akarok maradni! De hát miért nem vagyok igazán s egészen az? Kérdi önkénytelenül, mialatt új reményről áthatva felemelkedik, hogy újra önmagába össze essen, mert a gondolat, hogy nem lehet teljesen keresztény, mert ott van zsidó férje, ott vannak zsidó gyermekei, üldözi, elnyomja. S mivé lettek keresztény gyermekeim? E gondolatól eszméi összezavarodnak, lelke elsötétül. De hát lehet ez máskép? Hogy férje érzését ne sértsé saját vallását hanyagolta el, hogy férjének kedvében járjon, Istenéhez lett hűtlen. A birvágy ördögének áldozott a zsidó férjhez egy oltáron, s vele együtt rohant az élvezetekbe, hogy önmaga elől meneküljön, Áldott lett az ő kezeinek, s átkozott az ő méhének gyümölcse. A férju a zsinagógára az asszony

az ur egyházára gondolt, a gyermekek, azok semmire nem gondoltak, a zsidók közönyösek lettek Jehova, a keresztények a jó Isten iránt.

Soká, hosszasan ült így a szegény asszony, végre felugrik; keresztény akarok lenni, ma legalább kiszakítom szíveimből mind azt, a mi abban zsidó, ha én megtagadtam is, legyen keresztény gyermekeimnek Istenük. Atkozott legyen ez a zsidó ember, ezek a zsidó gyermekek, megyek imádkozni.

Az elhatározás e pillanatában támoogy, be legidősb fiu, egy gyermek aggastyán az ajtón. — „De korán haza jöttél ma rossz fiu!” mondja az anya, „Oh ez az ostoba est szétkergette társaimat.” — „Hallgasz te Istenkáromló!” — „Isten káromló! ugyan mama mi talált, hisz te nem szoktad az Istent emlegetni!” S háló szobájá felé indul. Tán sejtí... és távozz tőlem minden mi bennem zsidó; hozzád sietek szeretet Istene!

A fenséges csendes és hideg éjbe elhangzik az utolsó harangzúgás, mely a kereszténynek a megváltás óráját hirdeti. Mindenki a templomban van már, mely fényárban uszik. Fej fejmellét, összezufova áll a hívők nagy serege, s magasztos hangokban ezek kara emelkedik ég felé Isten dicsőítésére.

Félénken lép be a zsidó felesége. Idegenen érinti itt minden. Szeme és füle elhalnak a hang és fény hullámaiban. Crédót éneklí a közönség, de az ő lelkében a zsidóság és kereszténység összevegyül, a föld megmozdul lábai alatt, összeeszik.

Ugy viszik ki résztvevő lelkek a templomból, s át szenvedí — amazoknak oly boldog — egész éjt.

Éjféli van. Parányi lámpa gyenge fénye homályos világot terjeszt a szobában. Férfi

s nő betegágnál virrasztanak; azon láznak mikor a lélek a testtől elvál gyászos szemléli a szülők, halállal vívódik a keresztény-zsidó házasság fia. Teljes öntudatlanul van még, bár szemei lecsukva; nem szől, de gondolkodásának rugója a végsőig meg van feszítve. Utolsó órájában Istenét keresi. Pillanatonként majd keresztény, majd zsidó, azután pedig istentagadó, gondolatai örült gyorsasággal rohannak e körben, de sehol sem találja meg a támaszt, melynek segélyével az ismeretlen tulvilágba vándorolhatna; meghalni nehéz, de meghallni vallás segélye nélkül irtoztató. Ha lelke Jehova felé fordul, anyja kezét taszítja el, ismét megragadja azt, ha gondolata a keresztéhez közelít, hideg marad midőn istent tagad. Az apa s anya mindegyik saját imáját rebegi felette, miáltal lelki kizást csak növelik. Minél inkább közeledik az utolsó perc, minél szakadozottabb lesz lélekzése, annál égetőbb. Vágya tisztába jüni önmagával. De már arcz is eltorzul, kezei görcsösen ragadják meg az ágytakarót, jég hideg lábai megfásulnak. Az anya kétségbe esve rántja elő kis keresztjét, melyet hord mellén, s mevílt kezébe nyomja. Atyja pedig hangosan mondja el a „Sch'ma Israel”-t; a fiu szája vonaglik, kileheli lelkét. Meg kellett halnia a mint élt, keresztel kezében Adonaival ajakán!

Elgondolkodom! melázásomból gunyos hahota ráz fel; vissza nézek Mephistophel szobra, mely kályhán felett melegszik — ott áll mozdulatlan merevségében. Uram ne vigy bennünket a kísértetbe!

(A. W. U. Grenzboten után.)

Szapuló.

Somogy vármegye határozatát, mely szerint a szigetvári zavargás alkalmával történt lövetés dolgaiban a vizsgálat elrendelést, a miniszter megsemmisítette. A miniszter ur indoklását megvárjuk, ha az a törvényhatósággal hivatalosan lesz közölve, akkor hozzá szólunk azok is érdemlegesen. Ma csak konstatáljuk a tény, hogy immár Tisza Kálmán „szabadelvi” kormányzatának idejében oda jutottunk, hogy a vármegyének nincs jussa még csak tudomást sem szerezni arról, vajon egy legfontosabb ügyben miként járt el saját tisztviselője, melyben a fatum, vagy gonoszság, akár tapintatlanság, vagy éppen szükség egy emberéletet követelt áldozatul...

Természetesen itt arról van szó, hogy a zsidók börtének védelmében történt az emberhalál, tehát jól van, akár hogy és akármint történt: a zsidó ne bántsát virág a mi országunkban, kinek extra vurst jár mindenben, extra védelem, extra törvény. A zsidó érdek éppen úgy előbbvaló a közigazgatásban, mint (az eszlári per óta) a törvénykezésben is.

Ha valamelyik szolgabíró egy bíró választás alkalmával a verekedő nép közé lövet, nem hiszik, hogy elviszi vizsgálat s esetleges büntetés nélkül: hja! de ott csak a magyar népről volna szó: hanem ha egy zsidó ablak bevernek és a szolgabíró az excedálók helyett lelöveti a legbékésebb polgárt, akkor megered a sornálóknak a nagy férfiú dicsérete s a megyére mely elég bátor vizsgálatot rendelni pereátot üvölt a revelverek gyáva pereputtyja, hogy hallja meg és ijedjen meg tőle a „nagy” miniszter, ki áldástalan nagy hatalmát zsidó pénzen tartja fen.

A miniszter tehát határozott, kimondta, hogy a megyének nincs joga tisztviselőjéről számonkérni egy fiának életét. Ha annak kioltását a zsidó érdek kívánta; a szolgabíró ép börtel menekül, s a zsidók elég hatalmasak hozzá, hogy a rendjelet eszközöljenek ki számára; de a vármegye bizottsága, ha egyik jogától megfosztotta is a miniszter önkénye, gyakorolhatja a másikat, melytől nem lehet megfosztani: — törölje ki tisztviselői sorából azt az embert, kinek volt bátorsága rálátni a népre, de ahoz, hogy e rendkívüli tényre indokainak kiderítésére a törvényes vizsgálatot maga kérje, ahoz nem volt bátorsága. A ki pedig tettenek következéniért felelni nem mer, annak ügye nem lehet tiszta; nem mondjuk, hogy törvénybe ütköző, tehát büne, még azt se mondjuk, hogy könyelmű tehát vétek: de azt igen is állítjuk, hogy mivel ennyire takarják, mivel ennyire félnek a vizsgálatól, nem lehet az olyan mi Somogy vármegye szolgabírájához méltó.

Eddig választott szolgabíráink gavallér emberek voltak, kik ha hibáztak is, volt bátorságuk a hiba következményeit elviselni, de a gyávaság vádja még nem érintette egyiket se, annak gyanúját nem hagyta magán száradni egy se; az eddigi szolgabírák közt lehettek, kiket a szenvedély vagy tulbuzogóság egész a hatalmaskodásig ragadt, de olyan, ki közveszély idején biztos buró helyen meglapulva osztogatta végzetes parancsait, aztán a törvényes vizsgálat elől megretirált: olyan még nem volt soha.

Vajon lesz-e bizottsági tag, ki szavazatával megszakítani kívánja a régiak sorát, hogy nyisson egy újat, melyben a modern eszmék, zsidó erkölcsök emberei következnék; vajon lesz-e oly tisztikar, mely üdvözölni fogja a kartársat, ki hivatalos tetteiért a törvényes vizsgálatról írtózik?!

Mi azt hisszük, talán még nem vagyunk annyira; ha a zsidó morál befolyása sokban megrontott is bennünket, a lovagias magyar nép ősi tradíciói iránti tisztelést s azt a gavallér szellemet, mely a legutolsó plebejus magyart is jellemzi, hogy a gyávtát nem téri soráiban — ki nem ölte belőlünk végképen.

Egyébiránt, minden megtörténhetik: a corruptio századában Tisza Kálmán kormánya alatt, az eszlári pör esztendejében élünk!...

A megye bizottsági tagok választása immár megtörtént; sokak tanulságára, a sakter közomorúságára. A sok új taggal kis úter jutott be a megye ereibe, mely hivatva van azt frisebb elevenebb lüktetésbe hozni. A választó közönség ítél, s ítéletéből nagyon tanulságos cosequentiákat lehet lehozni. Először azt, hogy a nép immár legtöbb helyen nem téri egyes hatalmasságok praepotens beavatkozásait, s jogának érvényesítésében meggyőződését követi mindennemű pressio ellen; másodsor azt, hogy a sakter párt coripeusai elbuktak ott is, hol a nép szabadakarát misem gátolta, meg ott is, hol a megye egyik másik dynastájának omnipotens újmutatása intézte a választást. A sakter párt csak itt ott győzött, de ott sem nyit sisakkal hanem a zsidó természet megtagadhatlan sajátságával, — zsákbán árulva és adva el a macskát.

Legtöbb helyen azonban a nép józan érzéke felismerte a kínált karmost és ott hagyta a faképnél, mint Csurgón, hol Andorka Gyula bukott meg minden hivatalos állása és abból képzelt tekintélye dacára. (Hja: Drávi ur! „ennek a nemzedéknek nincs magasra törő

szenvedelme”: így jár a ki a sakter újságban kiabálja a szalámít... hisz ön tudja legjobban, hogy ma a „reactio” szele süvölt végig Európán!)

Pájt a főmunkatárs népszerűségének kitudódása a sirjából fel-fel járó sakter újságnak s a vereség ezen ecclatás esetét azzal akarja paralisálni, hogy a „Népjog” munkatársait hiába választotta meg a közönség több oldalról nyilvánult bizalma, mert szerinte azok nem választhatók. Jól tudván, hogy az ebugatás nem hallatszik menyorszába, azért nem is választóink kedvéért tesszük, de azért, hogy a sakterek diadajlom larmentját elnémitsuk, kijelentjük mint tettük már lapunkban más alkalommal is, hogy a „Népjog” munkatársait igen is nem „hiában” érte a választók megtisztelő bizalma, mert úgy Szalay Károly ki három helyen választatott meg, mint Osondor János, igen is bírnak választói képességgel és emnélfogva megválasztásukhoz szó sem fér.

Azt azonban készségesen elhiszük, hogy a zsidók ennek nem nagyon örülnek, nincs is okuk rá: különben is mi mindig jobb szeretjük ha tájékoznak a dühösségetől, mintha örülnének, különben is azt tartjuk, hogy: vana tinc viribus — geschérsz...

Tisztelt választóinknak pedig ezennel köszönetünket nyilváníttjuk, hogy alkalmat adtak nekünk, mikép — mi nevéthessünk azok haragján.

Érv a kinevezési rendszer mellett. Mai napig, midőn a restauratio van napirenden, gyakran hallunk elkeseredett megjegyzéseket, melyek a hivatalnokok választása ellen tétetnek, s legtöbnyire abban culminálnak, hogy a nepotismnak többnyire sikerül érdemtelen egyéneket bejuttatni a hivatalokba. Most olvasunk azonban egy érdekes dolgot a lapok törvénykezési rovataiban, melyet azok kedvéért, kik a kinevezési rendszer lelkes barátai ezennel itt reproducálnak. A veszprémi járásbírósnál ugyanis furesás ment a dolog, a végzéseket, ítéleteket a fiskális urak csinálták a járásbíró helyett, s hogy az rendben kilegyen expedálva, leírva, aláírva stb kötelesek voltak a járásbírósigi személyzetet szivarokkal s effélékkel ellátni; a járásbíró s? ő bizony nem dolgozik, — mert nem muszáj neki. Valami maradhatatlan szellem azonban ki nagy ellensége lehet a törvényes uraknak — nem állhatta a járásbíró ur commoditását feljelentette őt, mielőtt aztán lett fegyelmi vizsgálat, sőt azon szigorú ítélet, hogy a járásbíró ur lépjen ki a privát életbe, s ott folytassa komót életét, mert — a járásbírónak dolgoznia kell. Ezt az ítéletet azonban a marasztalt járásbíró fellebbezte s a napokban ítélt ügyében a kir. Curia, hol a sérelmes ítéletet megváltoztatott pénzbírságra, azt hozván fel indokul, hogy a komótos járásbíró ur dögalt nagyban enyhíti „tudományának elégtelensége,” mert ha azt bírói székén nem érvényesíti, hanem a helyett komotizál, csak a perlekedő közönségnek használ. Most hát beszéljenek a kinevezési rendszer barátai, mikor legtöbb ítélszéki ítélettel van kimondva az, hogy olyan ember is van kinevezve járásbírónak, kinek elégtelen az ő tudománya. Most aztán könnyen beszélnek a veszprémi fiskálisok, mikor ügyfelüknek a vesztes ítéletet kénytelenek producálni, azt mondhatják, hogy hja! a járásbíró nem értette meg az igazságukat — mert „elégtelen a tudománya.” Nem hiszük, hogy volna oly választott tisztviselő, kire ha kimondta a fegyelmi bíróság, hogy elégtelen a tudománya, megmaradhatna állásában.

Országgyűlés.

E héten a keresztény-zsidó házasságról szóló törvényjavaslat tárgyalatott folytatólag az országgyűlésben; a tárgy nagy érdekénél fogva a vitában nagyon sokan vettek részt és pedig a javaslat mellett a kormánypartból az előadón kívül Tisza Kálmán Pauler minstersné-hány zsidó; a mérsékelt ellenzék részéről Szilágyi Dezső, Pulszky Ágost, Somisch Pál, a javaslatellen ugyan, de ép úgy, mint a függetlenségi párt egy része, hogy a javaslatot azért kívánták mellőzni, mert az általános kötelező polgári házasságot kívánják behozni. — Ellene voltak nagy részben a chath. pap képviselők, mint Göndöcs, Mieh, Roszival és Kissovich, Onody Géza képviselő határozati javaslata mellett, ki a törvényjavaslatot feltétlenül elvetni kívánja. Nem hallgathatjuk el, hogy a kath. pap képviselőink nem léptek fel oly erélyvel a javaslat ellen mint vártuk volna, s nem helyezkedtek azon legőszibetlen álláspontra: miként az államtörvényhozáshoz az a bevett valóságfelekezések dogmáit érintenie nem szabad, s így a kath. vallás azon dogmáját, hogy a házasság szentesség, a törvény nem profanizálhatja; pedig a papok hatalma csakis a nép vallásos érzületében rejlik, minél fogva a papoknak érdeklükben sőt kötelességükben áll a vallás hatalmának egész erejét lathatva vetni ott, hol a nép ezen értelete megtámadtatik. Azon bátorság, melyet a papok ily kérdésekben ki fejtenek az egyedüli, mely képes őket megvédeni a zsidók tulkapása, s az ezeket eszeveszetten támogató tulliberális álomjárók pap és vallás ellenes tendenciái ellen. Várjuk a főpapokat.

Tisza Kálmán az országgyűlés előtt Fenyősi szolgabíró esetét, a vármegye határozatát és a vizsgálat elrendelését, s ezzel kapcsolatban megemlítette azt is, hogy ő ezen határozatot megsemmisítette. Mindezt oly modorban adta elő, mely a megye t. h. bizottságára nem éppen hízelt volt; a miniszterelnök ellen a thatóság bizottságának határozatát Szalay Imre képviselőn kívül, kinek beszédét alantabb közöljük, Somssich Pál képviselő vette védelmébe. Közéletünk e sok érdemű tapasztalt öreg harcosza valahányszor az országgyűlésen hallatja nagygyűlék, hathatós szavát, mindig felzavarja azok szunnyadó lelkiismeretét, kik a parlamenti absolutismus lefelé gögös, felfelé alázatos vezérét Tisza Kálmánt tüskén bokron át követni szokták.

Szalay Imre képviselő szintén a javaslat ellen szállott közvetlen Mandell Pál zsidó után ki magán kívül volt örömeiben a javaslat felett s mely halálját fejtezte ki érte a zsidók nevében a képviselőháznak.

Szalay Imre beszéde következő: T. képviselőház! Ha nem volna lelkeimben erős a meggyőződés, hogy csaka a kötelező polgári házasság az, mely egyedül felel meg a szabadelviesség követelményeinek, úgy elég lett volna arra, ha nem lenne oly erős meggyőződése előttem szóló Mandell Pál képviselő ur szavainak figyelmes meghallgatása, mert ő abban a hibás állásban, melyben van, a mennyiben köztudomás, hogy mihelyt valamely dologban zsidó fordul elő, az már csípős, elfogult; mondok, e kizárólagos állapotról fogva, hogy higgadtan nem szólhat, annyi minden félet össze-vissza beszél, hogy azt egy részről rektifikálni vagyok kénytelen, másrésztől pedig meggyőzésemet rá megtenni.

Arról nem is szölok, hogy fél attól már előre is, hogy ezt a házasságot zsidóházasságnak fogják hívni. Persze hogy annak, mert kizárólagosan a zsidók keddvéát és javára van már azért is, mert beszédének egy részében maga mondja, a hol nagy dicsőségül hivatkozik a Bécsben történt dolgokra hogy ott igen sok keresztény áttért a polgári házasság miatt a zsidó hitre, ha ő azt hiszi, hogy hite számára ezzel proselitákat fog szerezni, megengedem, de akkor nem hazafias e tette, a midőn csupán azért fogadja el a zsidó házasságot.

Azt mondja, hogy a polgári házasság G'scheft így szólnak többen, de mondjon ő nekem egyetlen egy dolgot, mely nem G'scheft a zsidóknál. Ott nem azt kérdezik „szeretted-e lányomat”, hanem azt „mennyi pénzt adsz?” (Derülttség.)

A kinek családi tradíció, a kinek hite mindig gscheft annak ellenvetését, hogy a polgári házasságot gscheftnek nevezzük, mi, kik a kötelező polgári házasságot óhajtjuk, nem fogadhatjuk el.

De azt esodálom és ahhoz vakmerőség kell, hogy Györy Elek képviselő ur és társainak indítványát hypokrizisnek meri nevezni, különösen ő! Hát akkor mi volt az, mikor ő kerületében fellépett, mint ellenzéki képviselő és most ott ül? Hát ez micsoda? (Felkiáltások a szélsőbaloldalon: G'scheft! Mozgás jobb felől.) Ez a valódi szó, igenis G'scheft. Azt is mondotta, hogy nem beszél zsidó hazafiságról.

Elliszem, nem beszél azért, hogy nem beszélhet. De strigis, vero quae non sunt, nulla quaestio fiat! (Derülttség.)

Nem folytatom t. ház. Nem tartom érdemesnek, hogy még tovább folytassam és azon inaktívakra feleljek, a melyekkel él, hanem attérek a szőnyegen levő törvényjavaslata.

Sajátságosnak tartom t. ház, mindenestre azt, hogy a ház több oldalán a kik e törvényjavaslat védőit szerepelnek, mindenütt egytől-egyig elítélik azt és mégis konklusio rendszeren az, hogy elfogadják. Ez az az opportunitás, a mely már annyi bajnak szülőke volt hazánkban. Ha végig megyünk Magyarországot alkotmányos történetén 1867. óta az opportunitás mintegy fénylő fátyla vonul az ember előtt végig és ezt követve vitték a nemzetet oda, a hová ma jutottunk s a melyből menekülni alig leszünk képesek.

Sokszor felhozott e szép fogalom: szabadelviesség a vita keretében, különösen az ugynevezett szabadelvi körben Hegedűs Sándor t. képviselő ur által is, ki azt mondotta, hogy miután már 8 esztendője vagyunk kormányon és még nem tettünk semmi szabadelvi dolgot, most más örül, hogy itt az egyetlen egy szabadelvi dolgot fogják a ház asztalára letenni. En őt majd adandó alkalommal figyelmeztetni fogom szavára, mert akkor, midőn ezen oldalról számtalanszor megtámadtattak a talmi szabadelviességük miatt, a melyet a zsidó szabadelviességnek lehet mondani, akkor mindig tiltakoztak ellene, a melyet most maga Hegedűs Sándor t. képviselő ur bevall. En szabadelviességet nem olyannak tartom, mint azt általában fejtegetik. A szabadelviesség általános és kell is, hogy ez legyen, mert máskülönbem nem szabadelviesség. A szabadelviességet kizárólagosan egyik vagy másik felekezet javára követelnim tartom helyesnek, mert az ellenkezik magával a szabadelviesség fogalmával.

Attérek most arra, a mit Horváth Boldizsár t. képviselőtársam mondott. Sajnálom, hogy a t. képviselő ur épen nincs jelen, mert vele szemben oly sajátságos helyzetben találok magam, hogy ki kell mondanom azt, hogy én általában minden alkotásában, minden tettében

a mit itt a parlamentben vagy azon kívül, mint politikus tett, mindig olyan sajátságos malheur látok, hogy mindig noha a legjobbat akarja, rendszeren a legrosszabbá vál. Félek tőle nagyon, hogy azon nagyszabású beszédével is, a melyet e törvényjavaslattal védelmére mondott, azzal is úgy járunk. A hatvanhetedik kiegyezésnek egyik legfőbb védőbástyája Horváth Boldizsár képviselő ur volt. Hová vezetett ez bennünket? Ennek részletezése nem tartozik tárgyalásom szűk keretébe.

Az is nagyon sajátságos, hogy a t. képviselő ur, noha hosszabb idő óta tagja a képviselőháznak, mégis oly kevésszer jó ide, csak is mindig olyankor, mikor valami égető zsidókérdés van, máskor mindig távollétével tündököl; így például, mikor az uszora törvényjavaslat tárgyalatott, akkor a t. képviselő ur eljött, hogy az uszora törvényjavaslat ellen szavazzon és most újra eljött, mert a zsidó házasságról van szó.

Az emancipáció kimondásának szintén egyik nagy előharcosaként szerepelt a t. képviselő ur. Hát beszélhetnék akármit erről az emancipációról, beszélhetnék arról, hogy az emancipáció revisiója retrograd lépés, én részemről azt tartom, a mit boldogult Széchenyi István gr. mondott éppen ilyen kérdés alkalmával, midőn a pozsonyi országgyűlésen Bezerédy az emancipációt sürgette és a melletti igen szép beszédet mondott. Mikor kijöttek az ország terméshől, akkor odafordul Széchenyi gróf Bezerédyhez és azt mondta neki: nagyon szép, nagyon helyes az, mint általános fogalom ellen nem is lehet ellene szólni, hogy az emberek miután mind egyenlők, tehát egyforma jogokkal ruháztassanak fel: csak azt az egy kérdést fejtse meg nekem, hogy ha mi emancipáljuk a zsidókat, ki fog bennünket emancipálni a zsidóktól?

T. ház, e törvényjavaslat épen az ellenkezőjét fogja eszközölni. Nem hogy emancipálni fogna a zsidóktól, hanem épen azok rabigájába görnyeszt bennünket. Nézzük csak például ideális szemekkel e törvényjavaslat következményeit, 30 - 40 év múlva micsoda látomány tünik fel szemünk előtt? Itt van mindjárt a főrendi ház. Ott azok a kaczagányos, párduczborós és magyar disruhás alakok hogyan fognak majd kiüzeni a nyulbőr és birkabőr menték mellett, hogyzan fognak azon dicső ösök a nyulbőr és birkabőr (Mozgás jobb felől.)

Elnök: Bocsánatot kérek, ez nem parlamentáris kifejezés.

Szalay Imre: Bocsánatot kérek, hogy birkabőr említet, abban nem látok semmi inparlamentárist. (Derülttség.) A helyett, hogy a főrendiházban törvényeket alkotnának, sok nemest és jót hoznának létre majd gescheftelni fogna a börtén; a közbirtokos majd azt a mesterséget fogja folytatni, a mit a zsidók, miután meggazdagodtak, abba hagytak és majd kereskedni fognak börtékekkel és sippal faluzni. (Mozgás.) A polgár embert legkevesebb félttem a törvényjavaslattól, mert annak sokkal több megmondolása lesz, mintsem hogy ezen egy nevezett zsidóházasság jótékonyosságában részt vegyen. Ennél a legkevesebb baj fog történni. Már én t. ház, ezen törvényjavaslatot jónak sem tekintetben nem fogadhatom el, mert most utóbbi időben foglalkozván a kertészettel igen sok kísérletet teszek a nemestésben oltás, szemzés utján és sok sikerül, azonban ha megpróbálnám, nem hiszem, hogy sikerre vezetne az, hogy ananászt vöröshagymába akarnék oltani. (Élénk derülttség.) Lehetnek sokan, t. ház, a kiknek szagló idegeik a vöröshagymához nem szoktak hozzá, tehát egy más példát hozok elé, de méltóztassanak elhinni nem sikerülend a nemestés még akkor is, mikor rokonfaj között történik a kísérlet, mert hiszen végre ember az izraelita is, — (Derülttség.) Ellenkezőleg azt hiszem, úgy járunk, mint a dinnyével a dinnyetermesztők, ugyanis jól tudják, hogyha a legfinomabb kantalup-dinnye magot ugorka mellé vetjük, a dinnye megkapja az ugorka ízét és szagát, így lesz ezzel a törvényjavaslattal is és azért nem fogadhatom el azt részletes tárgyalás alapjául.

Ezzel bevezeghettem volna beszédemet (Derülttség.) de kénytelen, vagyok válaszolni a miniszterelnök urnak. És pedig kénytelen vagyok azért, mert a miniszterelnök ur szokása szerint ott támadta meg, hol nem védhette magát a támadás ellen, meggyémet, Somogyegyémet. Előre bocsátom, hogy készakarva vártam a felszólalással addig, míg a miniszterelnök ur szólaní fog, hogy megtagym észrevételeimet, mert bizonyos voltam abban és azt hiszem, hogy nem csalódom, ismétli azt, a mit a szabadelvi körben tett, t. i. oly színben állítja a világ elé Somogyegyémet, melynek feltevése senki sem adott jogot a miniszterelnök urnak. Azt tudom, hogy mihelyt meggyékről van szó, ideges lesz a miniszterelnök ur, kormánybiztost is küldött volna, ha volna rá ok és megpróbált még rágalmazni is (Mozgás), hiszen itt a házban földosztással rágalmozott engem s az esküdtszék nekem adott igazat, nem a miniszterelnök urnak. Most meg azt mondá, hogy Somogyegye azért fogadta el a vizsgálat kérését egyik szolgabírója ellen, Szalay Károly indítványára, mert azon látszata lesz, hogy a megye jónéven veszi, ha ütök a zsidót. En ez ellen tiltakozom, mert ha miniszterelnök ur a törvény legfőbb

örének sze szabad. el tetben. Mi adatok me hevessegből okból vala A megye, rendel el. fel a dolgo a polgárok nem bántj állittatik t lőtt ember gás) akkor fel arra ne dásnak ké futó embe melyik sz hatta voln Beszé kat a szere téntek az e szerencsétl jónan esztl antisemiti Már törtánhetik gató van. Miut izgatással, semita kép semmi zav miféle gará dobtak, ser gondlva na viselőjök i támogát, n Ezt nagyo zararás, En azt, hogy megvizsgál moggyegye nek el ne nem fogadó javaslatot. jétől let vádolt ügyeb Deczen tatni, n törvény elbírálás törvénysz két bírj kel Kapo tárgya vetlen ben ta folytá fogva a több nap — A kitűző ked nem éppen reggel távo egy kellem hogy a m. fognak jón tányolni fo fáradozásá — K geskedése ványa s ny vonul. Sajr tipikus ala Judic társulatáva ejtette, nem czi német a tüzvesz színházban ség eliteje ki oly tör miként az színházban cziának, n vésznő m csak natio nagy franc művészek tüntetési k művészi vis Judic assz véstek szis lépett, s így — C ten. A főv garút köze huzamos i szeresen v egymás me lem másod lációk, éle ágra vergő és sugárut a vöröshag dők kétes zetű utca Keresztény ha végzet ne t és jöv

örének szerepét akarja elválni, akkor nem szabad, elfogultságot mutatnia semmi tekintetben. Mit kíván Somogy megye közönsége? Adatok merültek fel arra, hogy a szolgabíró hevesből idegenségből, tudja Isten micsoda okból valami szabálytalanságot követett el. A megye, hogy meggyőződjék róla vizsgálatot rendel el. A t. miniszterelnök ur úgy állítja fel a dolgot, mintha azért tételt volna, hogy a polgárok azt lássák, hogy a ki a zsidókat nem bántja azt a megye veszi kérdőre. Az állítatik több feől, hogy a Szigetváron megölt emberek a lövést hátulról kapták (Mozgás) akkor mikor ez a gyanus körülmény merül fel arra nézve, hogy ott esetleg elhamarkodásnak kellett történni azért, mert csak a futó ember kaphatja a lövést hátulról, a melyik szembeszállt, az csak előlről kaphatta volna.

Beszéltek itt a t. ház, igazgatókról és azokat a szerencsétlen eseményeket, melyek történtek az ország egyik-másik megyéjében, azon szerencsétlen eseményeket, melyek minden józan eszű, mivel ember csak sajnálhat, az antisemitikus igazgatásnak tudták be.

Már t. ház, én azt hiszem, mindig ott történhetik a legfőbb igazgatás, a hol az igazgató van.

Miután bennünket bélyegeztek meg az igazgatással, én kijelentem, hogy egyetlen antisemita képviselőnek kerületében sem történt semmi zavar, ott az emberek nem tettek semmiféle garázdálkodást, sem ablakokat be nem dobtak, sem egyéb módon nem tüntettek, megdölvén nagyon jól azt, hogy van nekik képviselőjük itt, a ki szavazatával olyan törvényt támogat, mely esetleg a zsidók ellen hozatik. Ezt nagyon jól tudták, s azért nem is volt zarángás, és azt hiszem, nem is lesz.

Ennél fogva nem tartom helyesnek azt, hogy a t. miniszterelnök ur, még mielőtt megvizsgálta volna az ügyet, ítéletet mond Somogy megye felett. En az jogosnak és helyesnek el nem ismerve, és az ellen tiltakozva, nem fogadom el a ház asztalán levő törvényjavaslatot. (Helyeslések)

H I R E K.

— A zsidóellenes tüntetések idejéről letartóztatott, s lázadással vádolt berzenzei polgárok ügyében a végtárgyalás December 3-án fog megtartatni, mely alkalomból tekintve, hogy törvény szerint lázadás büntényének elbírálására első fokban a pesti kir. törvényszék illetékes, azon törvényszék két bírója Lászy tszéki bír. h. elnökkel Kaposvárra jön le. Ezen végtárgyalás befejeztével közvetlen a Szigetváriak ügyében tartatik hasonló vád folytán végtárgyalás minél fogva a pesti kir. törvényszék tagjai több napot fognak városunkban tölteni.

— A mükedvelő társaság estélye ismét kitűnő kedv és sikerrel folyt le, úgy, hogy a nem éppen nagy számú közönség négyóra felé reggel távozott a mulatságból, magával vivő egy kellemesen töltött éj emléket. Hiszük, hogy a m. k. társaság estélyei ismét divatba fognak jöni, s a közönség mindinkább méltányolni fogja a mükedvelőknek érdekében tett fáradozásait.

— Konrássy Ferencz úgy halljuk, betegeskedése miatt házat és birtokát eladni kívánja nyugalomra valami nagyobb városba vonul. Sajnálánk, ha a kaposvári közélet ezen tipikus alakja körünkől eltávoznék.

Judic asszony a híres francia színésznő társulatával Budapestet is európai körútjába ejtette, néhány előadást tartván a gyapju utcai német színházban. Ez az oka, t. i. hogy a tűzveszélyes és különben is német-zsidó színházban játszott, miként a fővárosi közönség elítélte a híres művésznőt nem tüntette ki oly tömeges megjelenéssel a színházban, miként az bizonyára történt volna, ha a népszínházban lép fel. Judic asszony az a francia színésznő, aki nekünk Blaháné, egyenlően művészi minőségű, s művészetükben köztük csak nationalis jellegű tesz különbséget, A nagy francia művésznő a fővárosi irók és művészek köre is tiszteletre adott estélylyel tüntette ki, melyen megjelentek az irói és művészi világ kitűnősegei. Meglátandó, hogy Judic asszony Párisban a magyar irók és művészek tiszteletére adott diszeledáson is fellépett, s így azok neki lekötelve voltak.

— Cremieux új zsidó egyesület Budapesten. A főváros legkisebb része, a páratlan sugárút közepén közelében húzódik amazzal párhuzamos irányban a legrendább utca, a két szercsen utca. Fény és árny; tisztaság és piszok egymás mellett. Budapest ghetója, Jeruzsálem második kiadásban. A míg a borsespekulációk, élelmészeti, szállítási vállalkozások zöld ágra vergődött „új magyar”-jai a lipótváros és sugárút búske palotáiban tették honossá a vörshagyma szagot: a hálólok, rongyszedők kétes foglalkozásuk tömege itt e balvégzetű utcában csinált második házat magának. Keresztény ember messze kerül e tájéktól és ha végzete mindemmellet oda kényszeríti, me-et és jövet keresztet vet magára s óra hosz-

szág tűszköl a szaglasi érzékeibe hatoló, pokoli illat-chaos iszonyu benyomása alatt. Zsidó országban vagyunk. Itt a zsidók fő széke. E rettenetes utcában alakult meg a párisi, Cremieux és Montefiori Mózes által alapított „Alliance izraelita” zsidó világszerte elterjedt egy második fiókja, a: „Cremieux”. Tudvalevő, hogy a „budapesti központi iroda” is a legszorosabb összeköttetésben áll a párisival. Míg azonban a közp. iroda a vagyonosabb zsidóságot öleli keblébe, a „Cremieux” a nyomorult elemeket foglalja magában. A „nagy” franczia hitsorsos, az exminister Cremieux nevével alakult egyesület „jótékonyág”-ot írta homlokára — világszerte ismert. „Mert hát ez a „jótékonyág” semmi egyéb, mint a zsidó érdek, zsidó befolyás, zsidó hatásom érdekében gyakorolt testületi tevékenység takarója, maskja. E maskara egyesület — hogy még maskarább legyen — elnöke egy a fővárosban igen ismert zsidó alakot, egyik halb kreuzer sornál szerkesztőjét választotta, ki arról nevezetes, hogy egy magyar mágnás fél bajuszát levágatta s hordárokkal megfenekeltette, mivel lapjában e mágnástól és az ezzel összeköttetésbe hozott czirkusbeli amazonnól alaptalan pikáns dolgot ereszett világra. Az „Alliance izraelita” tehát most már két fiókegylettel dolgozik Magyarhon fővárosában, a magyarság vagyoni és erkölcsi tönkretételén.

— Stráner György költői ev. lelkesző hosszú, szenvedésteljes betegség után elhunyt. Egyike volt azon régi jó alakoknak, melyek azok emlékeztető népesítik, kik a régi költői vig életben részt vettek. Mint pap szerető atyja és gondos lelki pártóra volt híveinek, mint ember, jó családtagja, szeretett tagja a társaságoknak, mint hazafi, sok érdemű volt, mennyiben nagy része van neki abban, hogy Költő közönség németajku lakossága ma már tiszta magyarrá vált. Sirjába híveinek és számtalan barátjának meleg részvéte kísérte; nyugodjék békében.

— Az antisemitismus Franciaországban napról-napra nagyobb hódításokat tesz, melynek leghatalmasabb bizonyítéka az antisemita lapok szaporodása. Rövid idővel ezeltől alakult vidéken a „L'antisemitique” című heti lap; azóta magában Párisban 3 új antisemita lap keletkezett. A „Les Grimaux” Mirbeau lapja, továbbá a „L'événement” napi és „Rochefort” hetilapok.

— Megszűnt az antisemitismus Magyarországon. Budapesti vendégeink, a francia antisemita hírlapírók beszéltek, hogy Francia és Angolországban a magyarországi zsidóellenes mozgalmak teljes elenyészésének híre van elterjesztve. Nem is szükséges talán mondani, hogy e hamis hírt a francia és angol zsidólapok colportálják kiszámított rafineriával, — úgy látszik felső utasításra, az „Alliance izraelita” meghagyásából. Miután a hírlapiradalom nem csak nálunk, hanem még a gazdag és erős francia és angol nemzeteknél is — zsidó kézben van, ezen tendenciózus álhir elterjedésén csudálkozni nem lehet. A „les Grimaux” szerkesztője Mirbeau és társai egyrészt épen ezen hír valódiságának constatálása végett jöttek hazánkba. A párisiak alapos ismereteket szereztek hazánk viszonyairól s az épen folyó zsidó házassági törvényjavaslat tárgyalása alkalmával személyes közvetlenséggel — örömmel győződtek meg az antisemitismusnak nemcsak fenlétéről, hanem annak erőteljes megizmosodásáról is. A tanulás ebből az, hogy hogy a zsidó a mint Magyarországon, épen ugy csal és hazudik Francia és Ango országban is.

— Szerencsétlenség történt a batterszéki vasuti pályaudvarban, hol a vasuti főnök neje éppen akkor ment ki a sinekre, midőn a kocsiakat rendezték. A szerencsétlen nő nagyot hallott, s így nem hallotta a figyelmeztetést, hogy a mozgásba hozott kocsi előtt térjen ki, minek folytán elgázoltatott. Életben maradáshoz kevés remény van, bár megyei kórházba Kaposvárra hozatott, hol a leggondosabb ápolásban részesül.

— A lapok ismét egy zsidó által elkövetett gyermekrablásról írnak, melynek egyéb célja ismét nem lehetett, mint a rituális gyilkosság. Szerencsére a szülők még jókor észrevették gyermekük elrablását s a rabló zsidót elfogván átadták az illetékes bíróságnak. „Addig jár a korsó a kutra, míg egyszer eltörik.”

— Az 1884 évre való naptárak már nagy részben megjelentek; különösen érdekes a megszerzésre Szammer Imre székesfehérvári nyomdász által kiadott Tolnamegyei Veszprémmegyei, Zalamegyei, székesfehérvári és Somogy megyei naptárak, Ezen naptárak a közönséges naptári rész mellett, az illető megyék törvénykezési és közigazgatási beosztását, egyházi, postai kerületeit, hivatalait az illető hivatalnokok névsorával együtt, vásárait, szóval mindazt tartalmazza, mi az illető megye törvénykezési, közigazgatási, forgalmi dolgait illeti. Emellett tartalmaz érdekes népies olvasmányokat, s a naptárakban szokásos adomákat stb.

— Az orczii bronz-leletek Budapesten. A megyei régészeti társulat üléséről legközelebb megjelent számunkban közölt értesítésben említett, miszerint ez évben Orzsi határában, érdekes bronzleletek alakáltak, melyek meglekintés és tanulmányozás végett B.-Pestre a nemzeti muzeumba is felküldettek. Pár nappal ezeltől örömmel olvastuk, hogy az orszá-

gos régészeti és embertani társulat nov. 27-ki havi ülésén fogja bemutatni; de meglepetésünk annál nagyobb lett, amint az „Egyetértés” nov. 28-án megjelent számában olvastuk, hogy a somogy megyei orczii leleteket nem Pulszky, hanem Dr. Undset Ingvald ur, a krisztianiai régészet muzeum öre, ki néhány nap óta muzeumunk tanulmányozásával foglal kozik, mutatta be. E híres svéd tudós, ki mára magyarországi bronzokról könyvet is írt, az orczii dolgokat az ugynevezett depotleletek közé sorolja. Utalt arra, hogy míg az u. n. vaskorszakból, Olaszországból indul ki a kutató észak felé, addig a bronzkori leletekre és azoknak tanulmányozására nézve Magyarország szolgálhat kiindulási pontul, mert itt igen sok érdekes tárgy van. A leletek korát most még nem akarja meghatározni; e tekintetben csak akkor mondhat majd ítéletet, ha más nemű leletek koráról szerez biztos tudomást. Az értekező tudóst megjelente a közönség ki az irányában tanusított figyelmét meleg szavakban köszönte meg. Illetékes forrásból tudjuk, hogy a nemzeti muzeum az orczii leleteket lerajzoltatja s a tárgyak zincographiáját a megyei régészeti társulat évkönyve számára is átengedi.

VIDÉKRŐL.

Somogyvár, november 24. Somogyvárott is megtörtént h. hó 23-án Ede, Kisberény, Öreglak, Pamuk, Polány, Somogyvár és Vámos községek részéről a megyei bizottsági tagok választása. Ki éljen? ... Hát Röck Gyula járásbíró ur és Ember József polgár ember. A dolozban az a különös hogy a választás eredményét; Ehn Sándor szolgabíró ur és a látrányi Hercefeld zsidó iparkodnak mindegyik magának tulajdonítani. S vajjon hát melyik a babér? — Itélje meg a világ! Azé, ki megfelelően hivatalos kötelességéről, miut kortes, levelek, rábeszélések és hivatalának tekintélye igénybe vétele mellett iparkodott jelöltjét dűlöre vinni; sőt annyira ment, hogy a nép jövő jólétét szíven hordó Péczter Ignác városi tanitót, ki kötelesség érzetétől inditva figyelmzetté népét szavazati jogait korlátlan szabad gyakorlására: nyíltan meg meré e föllépésért támadni.

Vagy tán a zsidó a babér? ki szintén, mint egyik buzgó kortes henczege beszél el több napi fáradaimat; aki leve született arczatlansággal furakodik hozzá, s bő áldomás és tudja isten! még mily csábos ígérettel iparkodik téged, te szerencsétlen polgártárs elszédíteni. Osztozzanak! megérdemli mindegyik a koszorut fokhagymából.

Azonban Röck Gyula járásbíró ur nem szorult az ily ajánlatásokra, azért nem is hiszem, hogy, mint egy önkéretes ember, meg legyen ily győzelemmel elégedve.

A szolgabíró és a zsidó erőszakoskodása képes volt Röck Gyula urnak azt a szolgálót is megtenni, hogy a különben népszerű s jeles járásbíróra vonakodva szavazott a nép; az járnyak pedig azt, hogy azon somogyvári polgárok, kik Röck bíró ural ellenkező politikai táborban vannak ugyan, de kik közül sokan bírói és társadalmi állásában kifejtett közhasznú és kedvességű tevékenységéért szívesen rászavaztak volna — a választástól távol tartották magukat. Röck ur elmondhatja: „ments meg uram barátaitól, ellenségeimtől nem félek.”

Lengyel-tóti, 1888. november 23.

Tek. szerkesztő ur! Mozgalmas napok izgult kedélyek mindenfelé! folynak a megye bizottmányi tag választások megveszerte és pedig kevés kivétellel élénken. Sz.-Győrökben e hó 21-én ejtettem meg, oly nagy érdekeltség mellett, hogy még képviselő választásnak is bellett volna! ... A pártok nem küzdöttek ugyan egymással, hanem, ha hoztak egy koesi látrányi szavazót, azonnal hoztak egy koesi csehi, ordai szavazót is, ez így tartott estig, a mikor is kikerültek az urnából: Baán Gáspár, Jankovits Tivadar, Szöllösy Lajos, Zalaváry Gyula, Lengyel-tótián már másnap nem ment oly élénken a választás! — A választók alig „e” vett részt abban. Megválasztaták: Aigner Ignác (majdnem egyhangulag.) Dr. Berzenyi Sándor (ki virilista is) és Németh István. — De a mily cseudes volt a választás napja Lengyel-tótián, ép oly zajosság vált az éjszaka! Alig hirdették ki ugyan is a választás ez eredményét, már is felharsant a vig zene a diszes tánczeremben, gyülekezett a mulatni vágyó közönség vig arczczal — a hölgyek igéző mosolylyal ajkukon. Végre elhangzott a nyitány, ráhuzta Dina a „Kalapom kalapom” — új sördögös nótát, melynek az a sajtásós tulajdonsága van, hogy megmozdul rá örege apraja ha akarja, ha nem; a legámborabb szemlélő is neki bekrosodik erre a nótára csak azon veszi észre, hogy fejét fogva Dina előtt tánczol, ki hamis mosolylyal kísér minden mozdulatát mintha csak mondaná: „már korhely vagy!” — a mint a nóta is mondja:

„Kalapom kalapom csurgó

Bort innám, bor innám, ha vóna!..

Akár iszom, akár nem —

Igy is ugy is csak korhely a nevem!”

Csárdás, csárdás, csárdás, újra csárdás, ismét csárdás, még egyszer csárdás, utoljára csárdás, reggelig csárdás!... ezt az estélyt bátran a csárdások éjszakájának lehetne nevezni. Volt itt két óra hosszágú tartó csárdás

nótára kirakva a sarkon! — Csak az a csodálatos, hogy halomra nem hull tánczos, tánczos, cigány és bele nem halnak. Bele halmi?... mikor egy ilyen csárdás után kihullik a vonó a szegény cigány kezéből, percekig ölekezve állnak a párok rimánkodva, alkudozva a rendezőkkel, hogy még csak egy perdülőt, mert az még a lábukban van, s ha benne marad baj lehet!.. Mit tegyen a szegény rendező, mit a fardt cigány?... össze néznek — eh! buzz még egyet Dina!... — Soha se halunk meg — s ezzel haj rá! S így tartott a hajnali órákig, a mikor a tánczosok haza vonultak s kezdődött még csak igazán a „Kalapom kalapom” — Világos reggel!

A megválasztott naphősök pedig azon tévedésben levén, hogy az ő tiszteletükre van az egész, ugyancsak elbújták ám magukat, pedig, hogy a két nevezetes esemény összevágott, tisztán a véletlennek köszönhető, hacsak a választás elnöke J. T. ur a bál meghívót nem vette irányadóul a határnap kitűzésénél, a mit ha tett, igen bölcsen cselekedte!... A vigalom jól sikerült, mulatott kiki kedvére, hogy örömben-e vagy bujában? ahhoz kinek mi köze!.. Dicséret és elismerés illel a két fáradhatlan rendezőt Németh István és Kölgögy Kálmán urakat! Ott látuk a Vidékből kevesen jöttek be!.. Kár, hogy a Adamecz Kálmán né leányával, Dr. Berzenyi Gerónét és Sándornét, Röck Gyulánét, Hinterekker Károlynét leányával, Dr. Ritzinger Jánosnét. Most természetesen azt várja az olvasó, hogy elmondjam, ki hogyan volt öltözve, ki volt a legszebb?... De bizon csalódik várakozásában mert a bál tudósítónak csurgóra állt a kalapja, ilyen erős kritikába tehát nem bocsájt-kozhatik. Bezárom tudósítáomat azzal, miszerint ugyancsak vígan megy ám nálunk!.. E hó 13-án volt a szokásos „murci estély”, mely már 7-ik évét érte meg — de hiszen világra is szült ám! — Nemsokára instelláljuk az új plebánost, — a mükedvelők is próbákat tartanak... jól megy! r...l.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az anya büszkesége. Egy fiatal angol utazó Valenciában szerelmi viszonyt kötött, egy igen szép cigányleánnyal. Az anya kívánsága az volt, hogy vegye feleségül leányát. Az angol azonban azt válaszolta, hogy nem elég gazdag arra, hogy egy nőt eltartasson. Az öreg cigány asszony a szeme közé nevetett az angolnak és mondá: ki, nem elég gazdag erre a Guiten országában? Oly ügyes tolvajjal, mint az én leányom — te egy év leforgása alatt milliomos leszesz.

Amerikai. A védő kereszt kérdéseket intéz a tanuhoz: „Ismeri ön a vádlottat?” T a n u: Igen jól együtt dolgoztunk egy bankban. — Védő: Mely alkalommal volt az? T a n u: „Ugy körülbelül reggeli három órakor, a mult tavasz egy napján, a mikor a hivatalnokok közül senki se volt jelen.” — A védő nem kérdezősködött tovább.

A londoni „Electrician” állítja, hogy igen egészséges, ha az ágyban a fej észak a lókal pedig dél felé vannak, az alvás így sokkal nyugodtabb és jótékonyabb. Egy francia orvos ugyan ezt beszéli a „Monde”-ban s hozzá teszi hogy ő 107 eszrendőn át e rendszert követte.

Uj betegség. Eddig csak a trichinétől féltünk a disznóhusban, s ime most új veszélyről van szó, mely még a fentemlítettén is nagyobb. Mint a párisi orvosi lap a „Hygiène” írja, rövid idő előtt 20 ember megbetegedett fölt amerikai sunktól, a betegek közül négy meghalt ma a többi felgyógyult, a boncolásnál kitűnt hogy a vesék s a tüdő erősen megvoltak támadva ama apró csak mikroszkopon át kivehető baktériáktól, melyeknek rokonfaja a marhavész okozza. Még nincs bebizonyítva, hogy a baktériák már az élő állatban, vagy csak annak a levegőnek kitett esetleg romlott husában élnek-e. Francia egy Angolországban már megkezdődött a leglelküimeretesebb megfigyelése e dolognak.

Különös jelentőségű a római X szám, hogyha ezzel az emberek életkorát, különösen a férfiakét jelezzük. A férfunál 3 éves koráig nincs nyoma a kereszt és a szenvedélynek. De alig lépi azt át, a gyermekeknek kezeibe adják az A. B. C. táblát, már elő tűnik a kereszt felső része a V. A kilencedik évben, a mikor a fiu jövődjé felől vitatkozni kezdenek; már egészben eltérben jön a X, csak hogy ennek könnyebb viselése önként áll előtte az egy IX, mely bizonyosan a gondozó anyát jelezi. De ez mind eltűnik, a mikor az iskola a fiutól, ki most már X éves, többet követel. A kereszt tehát kész. A huszadik évben készül a másik ugynevezett dupla XX kereszt — a szerelmek, a 30. évben a harmadik XXX a kedves házi kereszt. A negyvenedikben negyedik XXXX a gyermekekről gond, a hivatalos kereszt. Az ötvenedikben egészen eltűnik a szenvedélyek elhallgatnak — a férfiu lemond és hiszi, hogy a számot jelező I-len erősen áll és, hogy minden nyerve van, de lassuk csak a hatvanadik évben, ismét fölmerül a LX kereszt valamely szerencsétlenség, vagy halál eset következtében — eltérben lép a betegeskedés — elégedetlenég s több e féle és így sokszorozódik, mindig a L. a 70. LXX a nyolcvan LXXX egész a kilencven évig, a melyben a megtörtött öreg egyszerre megérti,

mint egy csuda által az igaz érzelmét a sokszorosított keresztnek, a melyben azután, reményteljesen támaszkodik XC. a századikban, végre egyszer magára marad, C. összeomolva tűnik el.

KÖZGAZDASÁG.

Liquidált-e az „Azienda“ vagy sem?

Mult számainak egyikében azon óhajnak adottsát kifejezés, hogy jó volna, ha becses lapja a biztosítási üzlet terén előforduló visszaéléseket, bárkivel is küldetnének azok be, tárgyilagosan közölhetné. Azon reményben, hogy a t. szerkesztőség ily közleményeknek, a biztosítási intézmény és a biztosító felek érdekében lehetőleg helyt ad — saját és sok méltatlanul zaklatott honpolgár érdekében, vagyok bátor felkérni, méltóztatassék nyilvánosan azon kérdést felvetni: Liquidált-e az Azienda triestri biztosító-társulat vagy sem? — Azt, hogy az Azienda alaposan tönkrement, hogy romjain két új biztosító társulat (Azienda osztrák-francia elemű és Azienda osztrák-francia élet-biztosító részvénytársulat) alapított, még pedig nem a legjobb hírnevű bécsi faiseursok által — az közudomású tény. De azt, hogy a triestri Azienda még ma is működik, folytatja rabló-gazdálkodását és a felek tervszerű kifosztását hazánkban, ezt, fájdalom, csakis az érdekelt károsult felek tudják.

Az Azienda triestri biztosító-társulat liquidált, üzletét, organizációját és összes vagyont átadta a fennevezett két gyenge új társulatnak. — Új üzletet többé nem köt — ügynökségeket már nem tart fenn — mihen áll tehát jelen sérelmes működése? Abban hogy a feleket jogtalanul perli ezerszáma oly dívjáltók fejében, melyekért az Azienda Assicuratrice a kockázatot nem viselte és nem viselhetné. A kik ez ügy iránt közelebbről érdeklődnek, fíradjanak a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszékhez vagy a belvárosi bagatell-íróságához, ott halomszámra találhatják az áldozatok névsorát, az idevonatkozó periratokkal együtt.

A ki tudja, hogy a tízbiztosítási dívjáltók előlegesen fizetendők — belátja azt is, hogy az Azienda Assicuratrice, mindazon váltókért, melyek üzleti becsüfentése óta inkauszálattak, ingyen és jogtalanul sziperte be a pénzt — bár ezen állításomra, az új Azienda, mely rabuliztika te' intézében még felülmúlni igyekszik elődjét, azt az ellenvetést teheti, hogy kár esetében az új intézet állott helyt a régiért. És ez igaz. Oly káresetnél, a hol az illető kötvényt nem lehetett megsemmisítettnek kijelenteni az Új Azienda liquidálni szokta a károkat, de ebben soha sem volt köszönet és a mi történt, csak a főgyűrségtől való félelemből történt.

Tény: hogy a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék czégyjegyzékében 1876. óta, a régi Azienda Assicuratrice lapján, a legesélyesebb változás sine feljegyezve, a mire a hatóság illetve a kereskedelmi minisztérium figyelmét azonnal szintén felhívni kívánom.

Midőn soraimat befejezném, kérem a tek. szerkesztőségét, méltóztatassék ezeket, mint nyílt kérdést közölni és a beérkező felvilágosításokat, a tényállás megállapítása céljából, ugyancsak kiadni, a mennyiben nem csekély érdekű az: liquidált-e az Azienda triestri biztosító-intézet vagy sem? akkor midőn általa és czége alatt, egész falvak (voltak esetek, hogy a falubirája a keresetek nagy száma folytán, a kézbesítést nem akarta teljesíteni) a törvény nevében tönkrra juttatnak. Mely tisztelettel Bácskai.

Magyarország gabnatermése. Az utolsó tíz évi aratás eredményeinek összehasonlításából kitűnik, hogy az 1873—1882. évtizedben kenyérmennyekkel, u. m. öszi buzával, öszi rozsral, tönkölyvel, kétszeresével, tavaszi buzával és tavaszi rozsral legtöbb be volt vetve 1876-ban, mikor 4.247.831 hektáron 28.722.823 hektoliter, tehát átlag egy hektáron 6.72 hektoliter termés volt; a termés legnagyobb volt mégis 1882-ben a mikor ugyanis csak 3 millió 790.545 hektáron 67.972.858 hektoliter, tehát átlag egy hektáron 27.93 hektoliter termés volt. Öszi buza pedig 1876-ban 2.422.615 hektáron volt bevetve s adott 17.323.479 hektoliter, tehát átlag egy hektáron 7.15 hektoliter termést; míg 1882-ben csak 2.312.480 hektár volt bevetve, mely 43.765.007 hektoliter, tehát átlag egy hektáron 18.93 hektoliter termést termést adott. Egyszóval az utolsó tíz évben évben a legnagyobb buzatermés a mult évben, 1882-ben volt, a legkisebb pedig 1873-ban. A legkisebb és legnagyobb termés között harmincz millió hektoliter különbség van.

Kaposvári piaci árak.

November hó 27-én.

Table with 2 columns: Item (Buza, Rozs, Kukoricza, Árpa, Zab, Hajdina) and Price (9 frt 80, 7 frt, 6 frt, 7 frt, 5 frt 50, 5 frt 60).

Métermázsánként. Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE.

Szerkesztői üzenetek. Szt. Lőrincz. Hogyne. Egészen rendben van. Kecskemét. Levellünkre kérünk választ. G. D. Baté. Amint tetszik látni beváltak, kérünk eféleket mások is, de főkép valami jó gazdászatra vágót; hanem, akiért a krisztus meghalt a magas keresztán! ne ám — versben.

Szerkesztőért felelős: Szalay Károly.

HIRDETÉSEK.

10387. szám. tkvi.883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Matolcsi József Csánk Katalin engedményese végrehajthatónak Lancsák Pál végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke követelés járuléka iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedettnek a kaposvári kir. törvényszék (az igali kir. jbiróság) területén levő Igal községben fekvő s az igali 24. sztyknyvben A. 7. 5630. hrsz. alatt felvett ingatlanból való s 15 frt 50 kr-ra, A. 7. 2092. hrsz. alatt felvett ingatlanból való s 15 frtra, A. 7. 5183. hrsz. alatt felvett ingatlanból való s 31 frtra becsült felerészbeni illetőségeire, továbbá ugyanannak az igali 1201. sz. tjkönyvben A. 7. 44. hrsz. alatt felvett s 160 frtra, A. 7. 45. hrsz. alatt felvett és 50 frtra, a 7. 2815. hrsz. alatt felvett s 38 frt 50 kr-ra, A. 7. 5561. hrsz. a felvett s 26 frt 50 kr-ra, mégis az igali 25. sztyknyvben A. 7. 48. hrsz. alatt felvett s 41 frtra, A. 7. 1100. hrsz. alatt felvett s 24 frt 50 kr-ra, A. 7. 1304. hrsz. alatt felvett s 128 frtra, A. 7. 2146. hrsz. alatt felvett s 49 frt 50 kr-ra, A. 7. 3667. hrsz. alatt felvett s 55 frtra, A. 7. 3878. hrsz. alatt felvett s 31 frtra, A. 7. 3877. hrsz. alatt felvett s 15 frtra, A. 7. 4237. hrsz. alatt felvett s 42 frtra, A. 7. 4697. hrsz. alatt felvett s 25 frtra, végül a 7. 5640. hrsz. alatt felvett s 116 frtra becsült ingatlanra az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi december hó 27-ik napján d. e. 9 óraker igalban a község házáán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1. én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kaposvárott 1883. okt. 13-án. Kir. tszék tkvi hivatala.

L a b e k, K e l e m e n, jegyző, elnök. 394. v. égr. 883.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy a kaposvári kir. járásbírószék f. é. 4391 számú végzése folytán Szücs Imre selyei lakos felperes részére Háj Ede és neje kaposvári lakos alperesek ellen 200 frt s jár. i. f. é. október hó 11-ik napján, bíróság lefoglalt ingóságok u. m. 430 frtra becsült 1 drb szodavizgép és 1 rug. kocs 1883 évi december hó 10-ik napján 9 óraker alperesek lakásán illetve üzlethelyiségükben nyilvános árverés útján azonnali készpénzfizetés mellett becsáron alul is eladatni fognak. Kelt Kaposvárott 1883. évi november hó 26-ik napján.

N a g y J á n o s, bír. vhajtó.

Magánhirdetéseik.

„Melbourne 1881.“ — I. Díj — „Ezüst érem.“ Zenélőművek melyek 4—200 darabot játszanak; Expressióval vagy a nélkül, Mandolinna, Dobbal, csongetyükkel, Castagnettekkel, égi hangokkal, hárfával stb. Zenélőszelenczék 2—16 darabot játszó, továbbá necessairek, szivaralványok, schweizeri lázikók, fényképalbumok, írószerek, kesztyűtartók, levélnehézékek, virágdedények, cigaretta tárczák, burnót-szelenczék, munkaszatlok, üvegek, sörös-poharak, székek stb. Mind zenével, mindenkor a legújabb karácsonyi ajándékokra ajánlja.

J. H. Heller, Bern (Schweiz.)

Csak közvetlen megrendelés mellett biztosítja a valódiságot. Árjegyzékek kívánatra készséggel küldetnek. 100 legkisebb mértékű, melyek értéke 20,000 frankon felül legyen azok között kik mostantól kezdve 1884. ápril 30-ig ezen zeneművekből vásárolnak.

Hiradás.

Méltóságos Gróf Festetics Tasziló Ur Ó nagysága csurgói uradalmi tisztsege részéről közhírré tétetik, miszerint az alább megnevezendő haszonvételek f. évi december hó 20-án Csurgón az uradalmi irodában reggeli 9 óraker tartandó nyilvános árverésen 3 évekre, vagyis 1884-ik évi ápril 24-től 1887-ik ápril 24-ig, a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fognak kiadatni u. m.:

- 1-ször Csurgó-Ujvárosi vendégfogadó, kikiáltási ár 2000 frt, — bánatpénz 500 frt
2-ször Alsók-Sarkadi kocsma, kikiáltási ár 550 frt, bánatpénz 139 frt 50 kr.
3-ször Csurgói 3, berzencei 4 országos vásári helypénzszedés, kikiáltási ár 930 frt, — bánatpénz 235 frt.
4-szer Berzencei 6 kerekű malom, kikiáltási ár 1200 frt, bánatpénz 300 frt.
5-ször Berzencei pálinka árulási jog, kikiáltási ár 702 frt, — bánatpénz 175 frt 50 kr.

Az árendálni kívánók a fentti napra ezennel meghivatnak. A feltételek az uradalmi irodában előre is megtekinthetők.

Csurgó 1883. november 15-én.

Az uradalmi tisztsege.

BROCKHAUS' Kleines Conversations-Lexikon in 2 Bänden. Mit Karten und Abbildungen. 3. Aufl. geb. 15 M. Weihnachtsgeschenk.

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat! 500,000 márka főnyereményt ígér kedvező esetben a legújabb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyott, biztosított. Eme újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sor kell bizony történni ezek között vannak főnyeremények esetleg 500.000 r. márka, illetőleg... Decem্বর 12 és 13-ikára tűzetett ki. 1 egész eredeti sorsjegyet csak 6 m. vagy 3.50 frt o. é. 1 fél " " " 3 m. vagy 1.75 frt o. é. 1 negyed " " " 1 és fél " 90 kr. o. é. Mindennemű megbízások a pénz beküldése, postautóni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a legodos bban feljesítetnek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet tülünk saját kezébe kapja. A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltek, melyekből egy a nyeremény beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelteinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot. Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni. A kifizetések tervszerűn pontosan s az állam jóállása mellett történnék. Csoportozatunk mindig a szerencse kedgyeltje volt és érdekelteinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket fizették ki többek között 250.000, 100.000, 80.000, 60.000, 40.000 stb. márkával. Egy ily a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőnyösebb részvetre lehet bizony számítani s kérjük ennél fogva, hogy minden megrendelést teljesíthessünk, a megrendeléseket tekintettel a közeli húzásra mielőbb egyenesen hozzánk beküldeni. KAUFMANN és SIMON bank és váltó-üzlete Hamburgban. U. i. Ezennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvetelre felhívunk, ezontal is igyekeznifogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelteink teljes megelégedését kiérdemelni. A fentebbiek Kaposvárott, 1883. Nyomatott Hagelman Károly könyvnyomdájában

A legjobb szivarka-papir a LE HOUBLONNI Francia készítmény. Gvakodjunk az utánzástól! Csak akkor valódi ezen szivarpapir, ha minden egyes lapja LE HOUBLONNI bélyeggel s mindegyik boríték az alábbi védjegy s névaláírással van ellátva.

TRIFAILI Salon-kőszén. Alólírott ajánlom szoba és konyha fűtéshez a trifaili salon-kőszén. Ezen trifaili szén kitünő tulajdonságainál fogva, miután kénegőzt nem fejleszt, szagtól egészen ment, rendkívül csekély hamu képződésményt hagy hátra, kiváló sikerrel és a fánál sokkal célszerűbben (minden rostélylyal ellátott kályhához) használható. Házi használatra nagy és koczka darabok, gőzmalmok, gyarak és téglavetőeknek durva és finom dara szén alkalmasok. Kaposvárott 50 kilós zsákokban a kívánt mennyiséget házhoz is szállítom. Vidékre raktárból szolgáltatom ki, 100 m. m. s ezentuli mennyiségben szállíthatok minden hazai vasut állomáshoz is. Az árak legolcsóbbak és különösen kiemelem, hogy a súlyt lelkiismeretes pontossággal szolgáltatom ki, a mit kiválóan figyelembe venni kérek. Megkeresésre szóval vagy írásban készséggel adok további felvilágosítást. Iroda: Borovitz Manó Kercsa-utca 9-ik szám az udvarban szén-, mész- és cement-raktár, hol megrendelések Teleky-utca 13. sz. (Oberzellner-féle házban.) felvételyezhető Szabályozható töltő-kályhák szénfűtéshez a legkitünőbb gyártmány 12 firtól kezdve nálam kaphatók. B. M.

3. é. Kaposvár az előző Megj. Egész év Fél évre Negyed könyvk. Köz. legnagyobb szokás h rát és k kőzzák b Az lejtkezett kásról, s lukjai s népnek. Han dotta az szárazsá — adtal benne! M hogy ne ajándék Hát nünket, mányia békeszer először sik eszte hogy ő egyenesi két vége a kormá mét az hogy az zavarva, Hog a fűzetés a jó ég lések fo ősi birto s pártja szik ók tás, ismé népet, a a másik azt sugr hány pe szavazat neküljón a bor, a megtevé Igaz pusztulás azzal is, pénzzel, a mit e mi törté a kik n nem agy Ma száz kisse is kell hogy vé ugyan a hogy az mit tört masai, ő hogy va nak hoz nem, ez hogy ne A zsidó az tengődi gyomra s ha má azon vé gyát ke áll polit gúnknak kailag. e de jut-e eszébe ez biz jut. nem legyen lenséget nagyob